

кокошките. „Може тоя капасѣзинъ и сѣв-
сѣмъ да са разсѣрди, и тогава „прощавай
старо винченце,“ мислилъ Хаджи Генчо, и
хапалъ си долнята устна. — „А неговото
старо вино е добро вино, чудесно вино. . .“

Марко пие вино тригодишно,
Конъ му пие вино двѣгодишно,
Подава му софинка дѣвойка. . .“

Когато Хаджи Генчо запѣлъ тая пѣсень,
то излѣзалъ на улицата и отишѣлъ у дѣ-
дови Либенови, чегато между него и меж-
ду дѣда Либена въ тоя день нищо не
происходило. И ето, сѣдатъ пакъ тия
два старца и захващатъ да са черпатъ и
отъ „старото“ и отъ „новото,“ и тѣхни-
атъ приятелски разговоръ нарушава само
баба Либеница, която часъ-по-часъ вика
дѣда Либена на страна, и казва му на
ухо :

— Послушай ма, Либене, послушай ма,
стари капасѣзину, поговори съ Хаджията